

ബികാർക്കും കാട്ടിൽ

• പ്രസരാവ്യാനം: എം. കുമാർപ്പ

“ഇന്നവഴി പോയി നോക്കാം.”
ജിക്ക് പറഞ്ഞു.

“അമെ ഇതിലേ വരുന്നതാൻ പലപ്പോഴും
കണ്ടിട്ടുള്ളത്, നോക്കാം.” ജാക്കും പറഞ്ഞു.

അവർ അമ്മയെ തേടി കാട്ടിലൂടെ അലങ്കരിച്ചു.
പക്ഷേ, അവർക്ക് അമെ പോയ വഴിപോലും
കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“ഈ രാത്രിയിൽ വഴിയിരിയാതെ ന
മൾ തിരഞ്ഞീടു കാര്യമില്ല. മാത്ര
മല്ല, കാറ്റു വന്ന് വിളക്കണണ്ടാൽ
നമ്മൾ കാട്ടിൽ കൂടുങ്ങിപ്പോകും.”

ജിക്ക് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“ഗതിയാണ്.”

ജാക്ക് പറഞ്ഞു:

“മറ്റാരു വഴിക്ക്
അമെ വീട്ടിലെത്തിയാലും നമ്മളു
റയില്ല. നമുക്ക് വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി
അമ്മയെ കാത്തിരിക്കാം.”

ജിക്ക് യോജിച്ചു.

അവർ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി. ദുരേക്കു നോ
കിനോക്കിയിരുന്ന് അവരെപ്പോഴോ ഉറഞ്ഞിപ്പോ
യി. നേരു പുലരും വരെയും അവരുടെ അമെ
മടങ്ങിവന്നതെയില്ല.

പിറ്റേന്നു രാവിലെ അവർ നേരത്തെ എഴു
നേറ്റു. അടുക്കളും കയറി ഏറ്റൊക്കെയോ
കഴിച്ച് വിശ്വസ്തകി, തിട്ടക്കത്തിൽ പുറത്തിരിഞ്ഞി.

കാട്ടിലൂടെ അവർ അലങ്കുന്നതുനു. ആച്ചന്നു
പിന്നാലെ അമ്മയും നഷ്ടമായിരിക്കുകയാണ്
അവർക്ക്. ഒറ്റക്ക് ജീവിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ച് ചി
നിക്കാൻ പോലും അവർക്ക് പ്രായമായിട്ടില്ല.

“അമേ... അമേ...”

എന്നു വിളിച്ച് അവർ ഓടിനടന്നു.

നടന്നുനടന്ന് കഷിണിച്ച് ഒരു പുൽത്തകിടി
യിൽ അവരിരുന്നു. ജാക്ക് തള്ളിന് മലർന്നു
കിടന്നു.

അപ്പോഴാണ് ഒരു കിളിയുടെ മനോഹരമായ
പാട് അവർ കേട്ടത്.

“എന്നു മനോഹരമായ പാട്!”

ജിക്ക് പറഞ്ഞു.

▶▶ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യ റാക്കോ ടൂറിസം കേന്ദ്രം - തെന്നുംല

മലർവാടി

ജാക്ക് ചാടിരെയഴുന്നേറ്റു.

അവർ പട്ടുകേട്ട തിക്കിലേക്ക് നടക്കാൻ തുണ്ടി.

മനോഹരമായ ആ കിളിപ്പുട്ടിനെ പിന്തുടർന്ന് അവരെത്തിയത് ചുവന്ന പുകൾ നിറന്ന ഒരു പുംബക്കമരത്തിലെ അരികത്താൻ. അതിരെഴു ചില്ലയിലിരുന്ന് പാട്ടു പദ്ധവർണ്ണകിളിയെ അവർ കണ്ടു. എന്തൊരു ഭംഗിയാണതിന്!

അവരെ കണ്ടതും പദ്ധവർണ്ണകിളി അടുത്ത മരത്തിലേക്ക് പാനു. ജിക്കു ജാക്കു പിന്നാലും, കിളി അടുത്ത മരത്തിലേക്ക്. കിളിയെ പിന്തുടർന്ന് കാട്ടിനകത്തെത്തിയത് അവരിൽനില്കും കാട്ടിൽ ഇരുട്ട് മുടിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു.

“വരു... നമുക്ക് മടങ്ങാം.”

ജിക്ക് പറഞ്ഞു.

കിളിയെ ഉപേക്ഷിച്ച് മടങ്ങാൻ മനസ്സില്ലോ മന്ദ്രാടു ജാക്ക് പിന്തിരിഞ്ഞു.

വന വഴിയെ മടങ്ങുകയാണെന്നാൻ അവർ കരുതിയത്. എന്നാൽ അത് മഹാ മാന്ത്രികരെ മാന്ത്രിക വഴിയായിരുന്നു. അതവസാനിച്ചത് അയാളുടെ കോടക്കു മുന്നില്ലോ!

“അതാ ഒരു വിട. നമ്മുടെ ഭാഗ്യം.”

ജാക്ക് ഒരു ഓട്ടമായിരുന്നു.

“ജാക്ക്, നിൽക്ക്.”

ജിക്ക് വിളിച്ചു. പകേശ ഇതിനകം അവൻ മാന്ത്രികരെ കോടയ്ക്കുമുറ്റെത്തെത്തി കഷിഞ്ഞിരുന്നു. ജിക്കും അവനെ പിന്തുടർന്ന് മുറ്റെത്തെത്തി.

അകത്ത് വെളിച്ചുമുഖഭായിരുന്നു.

“ഭാഗ്യം. അകത്ത് ആളുണ്ട്.”

ജാക്ക് പാഞ്ഞു.

“ജാക്ക്, വേണാ!”

ജിക്ക് തകയും മുണ്ടെ ജാക്ക് വാതിലിൽ മുട്ടിവിളിച്ചു.

നിമിഷങ്ങൾക്കും വാതിൽ തൃക്കപ്പെട്ടു. നിറന്ന ചിത്രയോ എ മാന്ത്രികൻ ഗോൺസാലേ മുന്നിൽ!

അയാളുടെ കണ്ണകൾ തിളങ്കി. രണ്ടു കുഞ്ഞികൾക്കിളികൾ തന്റെ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നതായാണ് അയാൾക്കു തോന്തിയത്.

“കുഞ്ഞുങ്ങളേ... വഴിതെറിയോ?”

അവരെ ചേർത്തുപിടി ചുക്കാൻ ഗോൺസാലേ കൂട്ടിമ സ്നേഹത്തോ എ ചോദിച്ചു. കുട്ടികൾ തല കുലുക്കി.

“നിങ്ങൾ പേടിക്കേ

ഈ ഈ അമ്മാവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കും.”

അതു കേടപ്പോൾ ഇരുവർക്കും ആശാസ മായി.

“ഒരുപാടു നടന്നതല്ല. നിങ്ങൾക്ക് നല്ല കഷി സം കാണും അല്ലോ...”

അയാൾ ചോദിച്ചു.

“അതെയെതെ!”

ജാക്ക് പെട്ടെന്നു പറഞ്ഞു.

അവനു നല്ല വിശപ്പുണ്ഡായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിലും അവൻ പാനു കേഷണ്ടേരാക് ഏറെ പ്രിയമാണ്. വിശപ്പുണ്ഡങ്ങളിലും ജിക്ക് അതു പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ശാന്തനായിരുന്നു.

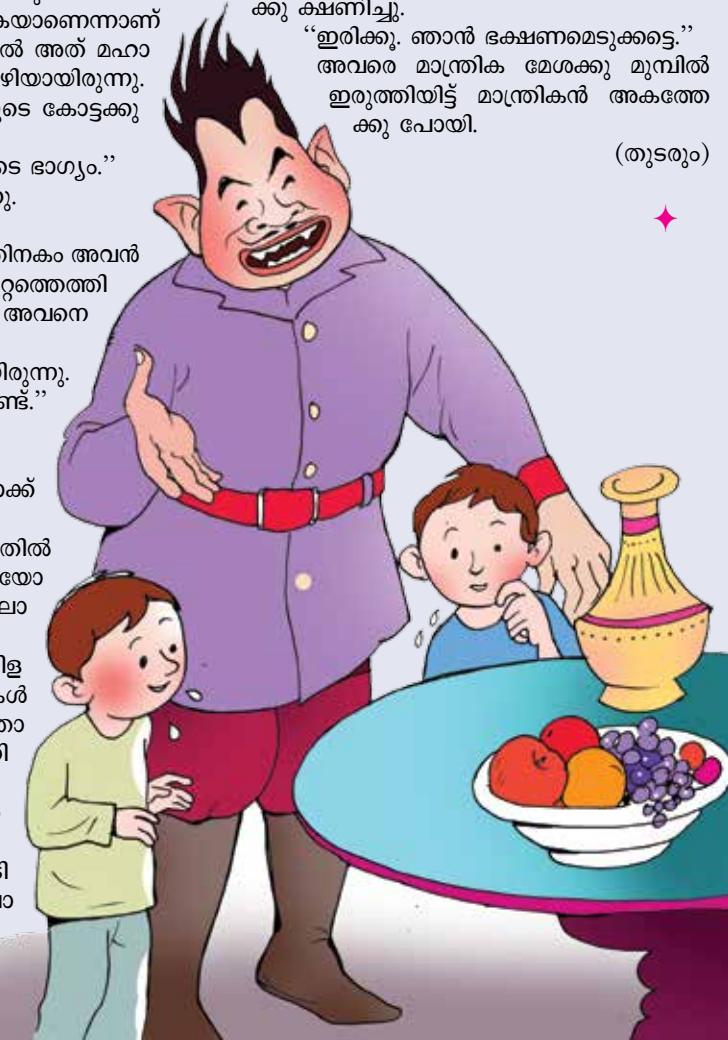
“ശരി, നമുക്ക് വല്ലതും കഴിക്കാം. എന്നിട്ട് ഇന്നിവിടെ സുവമായി ഉറങ്ങു. കാട്ടിൽ രജതി താത്ര നന്നാലും നാളെ രാവിലെ ഈ അമ്മാവൻ തന്നെ നിങ്ങളെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയാക്കാം.”

ഗോൺസാലേ അവരെ കേഷണമുറിയിലേക്കു കഷണിച്ചു.

“ഇരിക്കു. തൊൻ കേഷണമെടുക്കുടെ.”

അവരെ മാന്ത്രിക മേശക്കു മുന്നിൽ ഇരുത്തിയിട്ട് മാന്ത്രികൻ അകത്തേ ക്കു പോയി.

(തുടരും)

▶▶ ലോകത്തിലെ ആദ്യത്തെ സമ്പൂർണ്ണ സഭാരോധജ വിമാനത്താവളം - കൊച്ചി

മലർവാടി